

ಸಂಶೋಧನೆಯ ಆಕರವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ ತಿಪ್ಪೇರುದ್ರಯಸಿದ್ಧಯ್ಯ ಮಠದ¹

Article Link: <https://aksharasurya.com/2023/10/thipperudraiah-siddaiah-mathad-2/>

ABSTRACT:

ಮಧ್ಯಕಾಲೀನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ವರದು ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಾರಗಳನ್ನು ಕಾಣಲ್ಪಡೇವೆ. ಅವುಗಳಿಂದರೆ ಒಂದು ಶಿವರಣಿರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ವಚನಸಾಹಿತ್ಯ, ಇನ್ನೊಂದು ಹರಿದಾಸರ ಅನುಭವದ ನುಡಿಗಳಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ. ವಚನಸಾಹಿತ್ಯ ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕುರಿತು ರಾಜಪ್ರಭುತ್ವವನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿತ್ತಾ ಒಂದು ಆಯಾಮವನ್ನು ಕಂಡುಕೊಂಡರೆ, ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯವು ತಾಳ-ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ಮೀಟುತ್ತಾ ಉರುಳು ತಿರುಗುತ್ತಾ ಜನಭಾಷೆಯಾದ ಆಡುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನಸೆಗಳನ್ನು ಹಾಡುವ ಹರಿದಾಸರ ಮೂಲಕ ಜನಸಮಾಹಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾದ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿದೆ. ಹರಿದಾಸರು ಹಾಡಲೆಂದೇ ಕೀರ್ತನಸೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ರಚಿಸಿದ ಕೀರ್ತನಸೆಗಳನ್ನು ರಾಗ-ತಾಳಯುಕ್ತವಾಗಿ ಹಾಡಿ ಜನಸಮಾಹಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿರವಾದವರು. ಆ ಮೂಲಕ ಮತ ಪ್ರಸಾರದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಹರಿದಾಸರ ಕೀರ್ತನಸೆಗಳು ಮತಪ್ರಸಾರದ ಜೊತೆಗೆ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ಅದರ್ಮೋ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ, ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ರಾಜಕೀಯ, ಸಾಮಾಜಿಕ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕೀರ್ತನಸೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಮೂಲಕ ಸಮಾಜದ ಅಂತರು-ದೊಂಕುಗಳನ್ನು ಸರಿಸುಬಂದಲ್ಲಿ ಹರಿದಾಸರ ಕೊಡುಗೆ ಮಹತ್ವದನಿಸಿದೆ. ಇಂತಹ ಹರಿದಾಸರಿಂದ ರಚಿತವಾದ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯವು ಇಂದಿನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಆಕರವಾಗಿ ದೊರೆಯುವ ಹಲವು ಸಂಭರ್ಚ, ವಿಷಯ, ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಈ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

KEY WORDS:

ಹರಿದಾಸರ ಅನುಭವದ ನುಡಿ, ಆಡುಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತನೆ, ಸಂಶೋಧನೆ.

ಸಂಶೋಧನೆಯ ಆಕರವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕೆಳಗಿನಂತೆ ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

1. ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನದ ಆಕರವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ
2. ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಆಕರವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ
1. ಸಾ/ಪ್ರೋ- ಚಿಕ್ಕಯಡಚಿ, ರಟ್ಟಿಕ್ಕಾಲ್ಕಾಲ್ಕಾಪು, ಹಾವೇರಿ ಜಳ್ಳಿ.

- ಜನಪದ ಅಧ್ಯಯನದ ಆಕರವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ
 - ಇತರೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಆಕರವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ

1. ಇತಿಹಾಸ ಅಧ್ಯಯನದ ಆಕರವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ

ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಡುವ ಅದೆಷ್ಟೋ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಅಂತಹ ಕೆಲವು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಹರಿದಾಸರ ಕೆಲವು ಕೀರ್ತನೆಗಳಿಂದ ತಿಳಿಯಬಹುದಾಗಿದೆ. ಇತಿಹಾಸದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದಾದ ರಾಜಕೀಯ, ಆರ್ಥಿಕ, ಯುದ್ಧ, ರಾಜಾಳ್ಜಿಕೆ, ಭೋಗೋಳಿಕ ಮುಂತಾದ ವಿಚಾರಗಳ ಕುರಿತು ಹರಿದಾಸರು ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳ ಕುರಿತ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಿ ಆವು ಇತಿಹಾಸದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆಕರ್ವಾಗುವ ಸಂದರ್ಭಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ଶାରିଦନେଂ ନିଷ୍ଠ ପ୍ରେକ୍ଷିତ ରନ୍ଧ୍ର ପ୍ରା
ନିରଜନୟନେ ନିମ୍ବଳ ଗୁଣରନ୍ଧ୍ର ଅ.ପ୍ର
ଅନାଥନେ ନାନୁ ଏନଗେ ବଂଧୁପ୍ରୋ ନିୟମ
ନିଷ୍ଠପରିତ୍ୟ ନୋହୋ ନିଃନାଗି ଦୟମାଦ୍ରୋ ॥

“ఈ కీర్తనలేదన్న వాదిరాజు స్వామిగళవరు తిరుపతి యాత్రగి హోరటు బెట్టపన్న హత్తెలు ప్రారంభిసిదాగి పవర్తవేల్చు సాలిగ్రామవాగి కాబిల్య, పూడస్త్రీసుపుదక్కే హింజరిదు మోళకాలుగళిందఱే దేవస్థానదవరేగి నడుశేండు హోగి స్వామియ దశన మాడిదరంత. ఆ కాలదింద ఆ ప్రదేశకే మోళకాల్యారి ఎంబ హసరుబంతెంబ ఐతిహ్యవిదే. ఈ పదవన్న ఆ సందభదల్లి హాదిదరెందు హేళుత్తారే.”² ఈ మాతన్న గమనిసిదరే తిరుపతి హత్తిరవిరువ ‘మోళకాల్యా’ ఎంబ ఉరిన హసరిన ఇతిహాస తిళియబముదాగిదే.

ವಿಜಯನಗರದ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣದೇವರಾಯರ ಆಳ್ವಿಕೆಯ ನಂತರ ರಾಜಕೀಯದಲ್ಲಾದ ಕ್ರಾಂತಿ, ಶಾಹೀ ಅರಸರ ದಬ್ಬಾಳಿಕೆಯು ಜನತೆಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹೊಲಾಹಲವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡಿದವು. ಎಲ್ಲ ಕಡೆಗೂ ಅಶಾಂತಿಯ ವಾತಾವರಣ ಹಬ್ಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ಇಂಥಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಎದುರಿಸಿದ ಶ್ರೀ ಮರಂದರದಾಸರು ಹಾಡಿರುವ ಒಂದು ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ನೋಡಬಹುದು.

ಸತ್ಯವಂತರಿಗೆ ಕಾಲವಲ್ಲ, ದುಷ್ಪಜನರಿಗೆ ಸುಭಿಕ್ಷಕಾಲ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿದರೆ ಅಪಕ್ರಿಸುವ ಕಾಲ

ಕರ್ಮ-ಪಾತಕರಿಗೆ ಬಹುಸೌಖ್ಯ ಕಾಲ

ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಕೈ ಬಾರದಿಕಾಲ

ಪಾಪ ಕರ್ಮಕ್ಕೆ ಮನಮೋಲದೀ ಕಾಲ³

ಎಂದು ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಜನರ ರೀತಿ-ನೀತಿಗಳ ಕುರಿತು ಹೇಳಿರುವ ಮರಂದರದಾಸರ ಮಾತುಗಳು ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಅನ್ಯಾಯಿಸುವಂತಿವೆ.

ಅಜ್ಞಾತ ದಾಸತ್ವೇಷ್ಟ ಪರಮದೇವನ ಕೀರ್ತನನೆಗಳಲ್ಲಿ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಮಹತ್ವದವುಳ್ಳ ಕೀರ್ತನನೆಗಳೂ ಇವೆ. ಇವು ಹರಿದಾಸರ ವಿಶ್ವ ಹೊಡುಗೆ. ಕನ್ನಡದ ಇನ್ನಾಂತರ ಹರಿದಾಸರು ಮಾಡಿರುವ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಪರಮದೇವ ಇತಿಹಾಸಿಕ ಘಟನೆಗಳ ಕುರಿತು ಕೀರ್ತನನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸುವ ಮೂಲಕ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಕು-ರಿತು ‘ಶ್ರೀ ಕೂಡಲಿ ಜಗನ್ನಾಧಶಾಸ್ತ್ರೀ’ ಅವರು ಸಂಗೃಹಿಸಿರುವ ಮಾತುಗಳು ಮಹತ್ವವೇನಿಸಿವೆ.

‘ಶ್ರೀ ಶಿವ 1791ರಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮ ಭಾವಣನ ನೇತೃತ್ವದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಂಡು ಬಂದು, ಶಿವಮೋಗ್ಗ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಇಕ್ಕೇರಿ ಪ್ರಾಂತ್ಯವನ್ನು ಕೊಳ್ಳುಹೊಡುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಅವರು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ್ದು, ಮನೆ ಮತಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟಿದ್ದು. ವಡವ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ದೋಚಿದ್ದು, ಉರುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಕಿ ಹಚ್ಚಿದ್ದು, ದನಕರುಗಳನ್ನು ಹಿಂಸೆಮಾಡಿದ್ದು, ಅನಂತರದ ಬರಗಾಲದ ಭೀಕರತೆ; ನಿತ್ಯ ಬಳಕೆಯ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆ ಬಡವರ ಕೈಗೆ ಎಟಿಕದಪ್ಪ ಹೆಚ್ಚಾದದ್ದು—ಮುಂತಾದ ಯಥಾರ್ಥ ಜಿತ್ತಿಣವನ್ನು ಪರಮದೇವನ ಕೀರ್ತನನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣಬಹುದು.’’⁴ 18ನೇ ಶತಮಾನದ ರಾಜ-ಕೀಯ ಇತಿಹಾಸದ ಕುರಿತು ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ನೀಡುವ ಹಲವ ಕೀರ್ತನನ್ನು ಪರಮದೇವನಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಹೀಗೆ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಕಟ್ಟುವ ಅನೇಕ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಒಳಗೊಂಡಿವೆ. ಈ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆದರೆ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಗುರುತಿಸುವ ಆಯಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಬದಲಾವಣೆ ಕಾಣುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಾಗಳಿಯುವಂತಿಲ್ಲ.

2. ಸಾಮಾಜಿಕ ಅಧ್ಯಯನದ ಆಕರವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ

ಮಾನವನು ಸಮಾಜಜೀವಿ. ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಸಮಾಜವಿಲ್ಲ. ಸಮಾಜವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮನುಷ್ಯನಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ಸಮಾಜ, ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ಅನೇಕ್ಕೊಂಡಾಣಿಕೆ ಇರುವುದರಿಂದಲೇ ಇಂದಿಗೂ ಆ ಪರಂಪರೆ ಉಳಿದುಕೊಂಡು

ಬಂದಿದೆ. ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸರದ ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಹರಿದಾಸರು ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಬೆಳಕು ಜೆಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಅಂತಹ ಹರಿದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಅಂದಿನ ಸಮಾಜದ ಜಿತ್ತಣವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಆಕರ್ಗಳಾಗಿ ಇಂದು ನಮ್ಮ ಮುಂದಿವೆ. ಇಂತಹ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಮರಂದರದಾಸರು ಮತ್ತು ಕನಕದಾಸರನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ.

ಕನಕದಾಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳಾದ ಜಾತೀಯತೆ, ಲೋಕ ವ್ಯವಹಾರಗಳು, ಶ್ರೀಯರ ಸಾಧನ ಮಾನಗಳ ಕುರಿತು ಹಲವು ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಜಾತೀಯತೆ ಎಂಬುದು ಇಡೀ ದೇಶಕ್ಕಂಟಿದ ಹಿಡುಗು. ಇಂತಹ ಅನಿಷ್ಟ ಪದ್ಧತಿ ಕನಕದಾಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಇತ್ತು ಎಂಬುದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಅವರ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವ ಜಾತಿವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ಕುರಿತ ಕೀರ್ತನೆಗಳು. ಕನಕದಾಸರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜಾತೀಯತೆ ಪ್ರಬಲವಾಗಿತ್ತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಕನಕದಾಸರು “ಮುಟ್ಟಬಾರದವರ ಪಾಯಸ, ದೋಣಿಗೆ ನಿಲುಕದ ಹಣ್ಣು, ದಾರಿದ್ರ್ಯಕೊಡಗದ ಅಥರ್, ಶರೀರ ಸೌಖ್ಯ ಮನಕಾಗದ ಹಣ್ಣು ಇದ್ದರೇನು ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೇನು, ಉಣಬಾರದವರಲ್ಲಿ ಉಂಟಾದವಾದರೇನು”⁵ ಎನ್ನುವಲ್ಲಿ ಅಸ್ಪೃಶಿಗ ಹೊರಗೆ ಅನ್ನ ಇಕ್ಕುವುದನ್ನು ಟೆಕಿಸುತ್ತಾ ಅಂದಿನ ಜಾತಿ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ವಿಂಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಲೋಕಾನುಭವದ ಪರಿಪಾಠ ಕನಕದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಮಿಂಚುತ್ತದೆ. ಲೋಕವ್ಯವಹಾರದ ಕುರಿತು ಹೇಳುತ್ತಾ ನೆಲ್ಲು ಕುಟುಂಬದು, ವೇದ ಓದುವುದು, ತನ್ನನ್ನೇ ಸುಧಬಹುದಾದ ತುಪಾಕಿಯನ್ನು ಮಾಡುವುದು, ಭಟರು ಹೋರಾಡುವುದು, ಬೆಳೆ ಬೆಳೆಸುವುದು, ಕದ್ದು ಜನರಿಂದ ಹೊಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಸನ್ಯಾಸಿ ಜಂಗಮ ಜೋಗಿಯ ವೇಷ ತೋಡುವುದು ಅವರ ‘ಎಲ್ಲಾರು ಮಾಡುವುದು ಹೊಟ್ಟಿಗಾಗಿ ಗೇಣು ಬಟ್ಟಿಗಾ’ ಎಂಬ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿದೆ. ಈ ಕೀರ್ತನೆ ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಜನರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಗಳ ಕುರಿತು ತಿಳಿಸುವ ಮಹತ್ವದ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ. ‘ಬೆಲೆಬಿದ್ದ ಸರಕಿನೊಳಗೆ ಲಾಭವುಂಟೆ’, ಎಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೂ ತಿಳಿಯುವ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆಯಾಗಿದೆ. ‘ಕರಣಿಕರೊಳಗಿನ ನಂಟು ಕಟ್ಟಿದ ಹಣಿದ ಗಂಟು’ ಎಂಬ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಕರಣಿಕರ, ಲಂಡಕೋರರ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಕನಕದಾಸರ ಅನೇಕ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಅವರ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕುರಿತು ತಿಳಿಸುವ ಆಕರ್ಗಳಾಗಿ ನಮಗೆ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಮರಂದರದಾಸರು ಸಹ ಅವರ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಕುರಿತು ವಿಡಂಬನಾತ್ಮಕಾವಾಗಿ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿ ಅಂದಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಕು ಜೆಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ವೈಮನಸ್ಸ ಹುಟ್ಟಿಸುವ, ತಮ್ಮ ಬೇಳೆಯನ್ನು

ಎಲ್ಲಿ ಬೇಯಿಸಬೇಕು ಎಂದು ಓಡಾಡುವ ಸ್ವಾರ್ಥಿ ಜನರ ಕುರಿತು ಹೇಳಿದ ಕೀರ್ತನೆ ಇಂದೂ ಸಹ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ನಾವು ಕಾಣಬಹುದಾದ ಕಲಹಸ್ತಿಯ ಮಹನೀಯರ ವರ್ತನೆಯನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಬಿತ್ತಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಡೊಂಕು ಬಾಲದ ನಾಯಕರೆ,
ನೀವೇನೊಟಪ ಮಾಡಿದಿರಿ
ಕೊಕ ಪುಟ್ಟೋ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಹಣಕ ಹಣಕ ಸೋಡುವಿರಿ
ಕೊಕ ಪುಟ್ಟೋ ವಣಕಲಿ ಬಡಿದರೆ |
ಹಂತ್ರ ಹಂತ್ರ ರಾಗವ ಮಾಡುವಿರಿ⁶

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಮರಂದರದಾಸರ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದರ ಜೊತೆಗೆ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರುವ ಕೊಕ, ವಣಕ, ಸೋಟು ಹೀಗೆ ಅನೇಕ ಆದು ನುಡಿಗಳ ಭಾಷಾ ಬೆಳವಣಿಗೆ ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆ ಮಾಡಲು ಆಕರ್ಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂತಿದೆ. ಇನ್ನು ಅಂದಿನ ಕಾಲದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ಥಿಗಿತಿ ಕುರಿತು ಸಹ ಕೀರ್ತನೆಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಬುದಿಮಾತು ಹೇಳಿದರೆ ಕೇಳಬೇಕಮ್ಮು!
ಮನಶುಧ್ವಾಗಿ ಬಾಳಬೇಕಮ್ಮು!
ಮಾವಗಂಜಿಕೊಂಡು ನಡೆಯ ಬೇಕಮ್ಮು ಮಗಳಿ
ಚಿತ್ತದೊಲ್ಲಭನಕ್ಕರೆಯನು ಪಡೆಯಲಿ ಬೇಕಮ್ಮು
ಕೊಟ್ಟು ಹೊಂಬುವ ನೆಂಟರೋಡನ ದ್ವೇಷ ಬೇಡಮ್ಮು | ಮಗಳಿ
ಅಟ್ಟಿ ಉಂಬುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಆಟ ಬೇಡಮ್ಮು
ಹಟ್ಟಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಲಬೇಡಮ್ಮು | ಮಗಳಿ
ಕಟ್ಟಿ ಆಳುವ ಗಂಡನೋಡನೆ ಸಿಟ್ಟು ಬೇಡಮ್ಮು⁷

ಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿದರೆ ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿನ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಹೆಣ್ಣಿನ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಮೇಲ್ಮೈಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಕಾಣುವ ಸಂಗತಿಯಾಗಿದೆ. ಇಂತಹ ಹಲವಾರು ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಹರಿದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಅಡಗಿವೆ. ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮುದುಕಿ ತೆಗೆದರೆ ಮಹಿಳಾ ಅಧ್ಯಯನದ ಆಕರ್ಗಳಾಗಿ ಬಹುಳಪ್ಪು ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಸಿಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿದೆ.

3. ಜನಪದ ಅಧ್ಯಯನದ ಆಕರ್ವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಾಹಿತ್ಯ

ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಮೂಲವಿರುವುದು ಆ ಭಾಷೆಯ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಎಂಬುದು ಸತ್ಯ. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯವೆಂದರೆ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ

ಜನರೇ ನಿತ್ಯದ ಬದುಕನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ದಾಟಿಯಲ್ಲಿ ವೈಕಪಡಿಸಿದ ರೂಪ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯದ ನಿರ್ಮಾಪಕರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರೇ ಆಗಿರುತ್ತಾರೆ. ತಾವು ಕಂಡ ಸತ್ಯಗಳನ್ನು, ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತಮಗೆ ಅನಿಸಿದ ಭಾವನೆಗಳನ್ನು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ನಿರ್ದಿಷ್ಟಗೆ ಅವಕಾಶ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇವರು ಯಾವುದೇ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಈ ಬಗೆಯ ಸಾಹಿತ್ಯ ಬರೆದಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಬದಲಾಗಿ ಬಾಯಿಂದ ಬಾಯಿಗೆ ಹರಿದು ಬರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ತಮ್ಮ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ತಮ್ಮದೇ ದಾಟಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಬದುಕನ್ನು ಅದರಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇಂತಹ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರ ನಂಬಿಕೆ, ಭಾಷೆ, ಕಲೆ ಮುಂತಾದ ಸಂಗತಿಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಜನಸಾಮಾನ್ಯರನ್ನು ಜನಪದರೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಜನಪದರು ತಮ್ಮ ಸಾಹಿತ್ಯದ ರಚನೆಗೆ ಬಳಸುವ ಭಾಷೆ, ನಿತ್ಯ ಆಡುವ ಭಾಷೆಯಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಿತ್ಯ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗುವ ಗಾದೆ ಮತ್ತು ನುಡಿಗಳ್ಳಿಗಳು, ಸೂಕ್ತಗಳು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಜವಾಗಿ ಅಭಿವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತವೆ. ಜನಪದ ಕಲೆಗಳೂ ಸಹ ಅವರ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಗೆಯವು. ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಮರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಸುಖಗಳನ್ನು ಹಂಚಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ, ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಲೆಗಳನ್ನು ಜನಪದರು ರೂಢಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಇವುಗಳ ಮೂಲಕ ತಮ್ಮ ಮೂಲ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯನ್ನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸುತ್ತಾರೆ. ಜನಪದ ನಂಬಿಕೆಗಳೂ ಸಹ ವಿಶಿಷ್ಟ ಬಗೆಯವು. ಅವರು ನಂಬುವ ದ್ವೇಷಗಳು, ಆಚರಣೆ ಶ್ರದ್ಧೆಗಳು ವಿಶೇಷತೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುತ್ತವೆ.

ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಸಹ ಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯದ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಗುರುತಿಸಬಹುದಾಗಿದೆ. ಕಾರಣ ಹರಿದಾಸರು ಸಾಮಾನ್ಯ ಜನರಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯರಾಗಿ ಬದುಕಿ ತಮ್ಮ ಅನುಭವದ ನುಡಿಮುತ್ತಗಳನ್ನು ಕೀರ್ತನಸೆಗಳಾಗಿ ಹಾಡಿ ಜನರಿಗೆ ತಿಳಿ ಹೇಳುವ ಕೈಂಕರ್ಯ ಕೈಗೊಂಡವರು. ಜನಪದ ಸಾಹಿತ್ಯದಂತೆ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯವೂ ಜನರ್ಜೀವನದ ಉಸಿರಾಗಿ ಮೂಡಿಬಂದಿದೆ. ಕೀರ್ತನಸೆಗಳ ಭಾಷೆ, ಶೈಲಿ, ಭಂದಸ್ಸು, ಜನಪದಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ತೀರ್ಜಾ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಆಧುನಿಕರು ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ “ದಾಸ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಜಾನಪದ ಅಂಶಗಳು : ಒಂದು ಅಧ್ಯಯನ” ಎಂಬ ಪಿಂಚ್‌ಡಿ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಡಾ. ಅರ್. ಸುನಂದಮ್ಮ ಅವರು ಬರೆದಿರುವುದು ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅಮೂಲ್ಯ

ಕೊಡುಗೆ ಎನಿಸಿದೆ.

ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯಾಗಿರುವುದೇ ಮೌಖಿಕ ಪರಂಪರೆಯಲ್ಲಿ. ಆದ ಕಾರಣ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಾನಪದೀಯ ಬಹಳಪ್ಪು ಅಂಶಗಳನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ಹಿನ್ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಜಾನಪದೀಯ ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆದರೆ ಜನಪದ ಅಧ್ಯಯನದ ಇನ್ನೊಂದು ಮುಖ್ಯ ಪರಿಚಯ ನಮಗಾಗುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದರ್ಭವಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಿಂದಲೂ ಜನಪದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಆಕರ್ಷಗಳನ್ನು ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ ತನ್ನ ಒಡಲಲ್ಲಿ ಗಭೀರಕರಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಎನ್ನಬಹುದು.

4. ಇತರೆ ಸಂಶೋಧನೆಯ ಆಕರ್ಷಾಗಿ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ

ಇತರೆ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಲ್ಲಿ ನಾವು ಬಹಳಪ್ಪು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಗುರುತಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ಇಂದಿನ ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಹಲವಾರು ವಿಷಯಗಳ ಕುರಿತು ಸಂಶೋಧನೆಗಳಾಗುತ್ತಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ, ಭಾಷೆ, ಶಾಸ್ತ್ರ, ಅದರಲ್ಲೂ ಇಂದು ಯೋಗದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹಲವು ಸಂಶೋಧನೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಗಮನಹಿಸಬಹುದು. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಯೋಗಮೀಮಾಂಸೆಯ ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ಆಕರ್ಷಾಗಿ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯ ಆಕರ್ಷಾಗುವ ಕೆಲವು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಬಾರತದಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದ ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರವು ಇಂದು ಜಮ್ಹನಿ, ಅಮೇರಿಕಾ, ಇಂಗ್ಲೆಂಡ್ ಮುಂತಾದ ದೇಶಗಳ ಜನರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲೂ ಇಂದು ಜನರಿಗೆ ಯೋಗದ ಬಗ್ಗೆ ಕುತ್ತಾಹಲ, ಆಸಕ್ತಿ ಮೂಡುತ್ತಿರುವುದು ಕಂಡುಬರುತ್ತದೆ. ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರವು ಇತ್ತೀಚಿನ ಬೆಳವಣಿಗೆಯಲ್ಲ, ಯೋಗಸಾಧನೆಯು ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಭಾರತೀಯರ ಜನರ್ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಹಾಸುಹೊಕ್ಕಾಗಿತ್ತು. ಇದಕ್ಕೆ ನಿದರ್ಶನವಾಗಿ ವೇದ, ಪುರಾಣ, ಚಿತ್ರಲೇಖನ ಹಾಗೂ ಹರಿದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲೂ ಯೋಗದ ವಿವಿಧ ಆಸನಗಳ ಕುರಿತು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಯೋಗಾಸನದಲ್ಲಿ ಪ್ರಮುಖವಾಗಿ ಕಾಣುವ ಧ್ಯಾನದ ಕುರಿತು ಪುರಂದರಧಾಸರು ಈ ರೀತಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಧ್ಯಾನವನು ಮಾಡು ಬಿಂಬ ಮೂರುತ್ತಿಯ ಪ್ರಾ

ಆಸಂದದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ

ಪ್ರಸ್ತುತ ಕೀರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಧ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ಕ್ರಮವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ಯೋಗದ ಅಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಸಾಕಷ್ಟು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ದಾಸರು ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹಂಚಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ

ಯೋಗಾಧ್ಯಯನಕ್ಕೆ ಆಕರವಾಗಿ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದೆ.

ಹೀಗೆ ಒಂದಿಲ್ಲಾಂದು ವಿಷಯದ ಕುರಿತು ಹಲವು ಆಕರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಕೀರ್ತನಸಾಹಿತ್ಯವು ಆಧುನಿಕ ಯುಗದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಪ್ರಮುಖ ಆಕರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿ ಸಂಶೋಧನೆಯ ವಿವಿಧ ಆಯಾಮಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತಿದೆ. ಇಂದು ನಡೆಯುವ ಹಲವಾರು ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಹರಿದಾಸರು ಅಂದಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ತಮ್ಮ ಕೀರ್ತನೆಗಳ ಮೂಲಕ ಆಕರಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿರುವುದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಇಂದಿನ ಸಂಶೋಧನೆಗಳಿಗೆ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ಸಂಶೋಧನೆಗೆ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸುವ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಇಂದಿನ ಸಂಶೋಧಕರ ಹೆಗಲಿಗಿದೆ.

ಅಡಿಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು:

1. ಸುಜೋಧ ರಾಮರಾವ್, ಹರಿದಾಸ ಕೀರ್ತನ ತರಂಗಿಣಿ (1929), ಪುಟ-17.
2. ಅದೇ, ಪುಟ-17.
3. ವಿದ್ವಾನ್ ಭಿಮಾಚಾರ್ಯರ್ ಗುಡಿ, ಮರಂದರದಾಸರ ಪದಗಳಲ್ಲಿ ಸಮಾಜನೀತಿ (1986 ಜನೆವರಿ), ಸಪ್ತಗಿರಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, ಪುಟ-10.
4. ಶ್ರೀ ಕೂಡಲಿ ಜಗನ್ನಾಥಶಾಸ್ತ್ರೀ, ಅಜ್ಞಾತ ದಾಸಶೈಷ್ಟ ಪರಮದೇವ (1986 ಜನೆವರಿ), ಸಪ್ತಗಿರಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, ಪುಟ-34.
5. ಯು. ರಾಮಭಟ್, ಕನಕದಾಸರು ಕಂಡ ಸಮಾಜ (1985 ನವರಂಬರ್), ಸಪ್ತಗಿರಿ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ, ಪುಟ-10.
6. ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್, ಮರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಭಾಗ-2 (1928), ಪುಟ-48.
7. ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್, ಮರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಭಾಗ-4 (1929), ಪುಟ-83.
8. ರಂಗನಾಥ ರಾಮಚಂದ್ರ ದಿವಾಕರ, ಹರಿಭಕ್ತಿ ಸುಧೆ (1938), ಪುಟ-188.

ಆಧಾರ ಗ್ರಂಥಗಳು:

1. ಬಸವರಾಜ ಸಬರದ, ಮರಂದರದಾಸರ ಆಯ್ದು ಕೀರ್ತನೆಗಳು (2002), ಬಂಜಾರ ಪ್ರಕಾಶನ, ಕಲಬುಗಿ.
2. ಪಾವಂಜಿ ಗುರುರಾವ್, ದಾಸರ ಪದಗಳು: ಮರಂದರದಾಸರ ಕೀರ್ತನೆಗಳು ಭಾಗ-1,2,3,4,5 (1925), ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಮುದ್ರಣಾಲಯ, ಉಡುಪಿ.
3. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್ ಹೊ. ರಾ., ಕನಕದಾಸರ ಜನಪ್ರಿಯ ಕೀರ್ತನೆಗಳು (2003), ಅಂಕಿತ ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಾಶನ, ಬೆಂಗಳೂರು.
4. ಸುಜೋಧ ರಾಮರಾವ್, ಹರಿದಾಸ ಕೀರ್ತನ ತರಂಗಿಣಿ (1928), ಸುಜೋಧ ಪ್ರಕಟಣಾಲಯ, ಬೆಂಗಳೂರು.